R 5776

The Two Great Intercessions

இரண்டு பெரிய வேண்டுதல்கள்

"மேலும், தமது மூலமாய்த் தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்யும்படிக்கு அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றுமுடிய இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளவராயுமிருக்கிறார்." எபிரெயர் 7:25

இங்கு பரிசுத்த பவுல், நமது ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆசாரியத்துவத்துக்கும் ஆரோனின் நியாயப்பிரமாண ஆசாரியத்துவத்துக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தைக் காட்டுகிறார். இந்த இரண்டு ஆசாரியத்துவத்துக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசத்தை விசுவாசமுள்ள எபிரெயர்களுக்கு குறிப்பிட்டு காட்டுகிறார். ஏனெனில் யூதர்கள் ஆசாரியத்துவம் எப்படி மாற்றப்பட கூடும் என்று புரிந்துகொள்வதில் கஷ்டம் இருந்தது. அவர்களது ஆசாரியத்துவம் பதினாறு நூற்றாண்டுகள் நிலைத்திருந்தது. தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நியாயப்பிரமாண ஏற்பாடுகள் என்றென்றும் நிலைத்திருக்க திட்டமிடப்படவில்லை என்று எவரும் சொல்வது நியாயமானதாகவோ சரியானதாகவோ காணப்படவில்லை. ஆகையால் இதைப்பற்றி விரிவாக எழுதுவது பரிசுத்த பவுலுக்கு அவசியமாக இருந்தது. எபிரெயருக்கு எழுதின புத்தகம் முழுவதிலும் அவர் ஆரோனின் ஆசாரியத்துவம் நிழலானது என்றும் ஒரு பக்கமானது என்று குறிப்பிட்டுக் கூற நாடுகிறார். மெய்யான மகா பெரிய ஆசாரியர் பலி செலுத்துகிறவர் மாத்திரமல்ல, அவர் ஆளுகைக்குரிய ஆசாரியர். பலி செலுத்தும் காலத்தைத் தாண்டி அவர் ஒரு பெரும் வேலையை பெற்றிருந்தார். நிழலான ஆரோனுக்கு அவர் மெய்யானவராக இருந்தார். ஆனால் அவரது ஆசாரியத்தும் முற்றிலும் மாறானதாகவும் எல்லா வகையிலும் மேன்மையானதாகவும் இருந்தது.

இந்த மகா ஆசாரியர் மகிமையின் சிங்காசனத்தில் அமர்த்தப்படும்பொழுது, அது மெல்கிசேதேக் முறைமையின் படியானதாக திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அவர் ஆரோனின் முறைமையின்படியாக அல்ல. இந்த மகிமையின் ஆசாரியர் தீர்க்கதரிசனமாக சொல்லப்பட்டிருப்பதை அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டினார். "நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியராயிருக்கிறீர் என்று யேகோவா ஆணையிட்டார்; மனம் மாறாமலுமிருப்பார்." (சங்கீதம் 110:4) அவரது சிங்காசனத்தின் மேல் ஒரு ஆசாரியர்.

ஆரோனின் முறைமையில் வருடாவருடம் செலுத்தி வந்த பல்வேறு விதமான பலிகள் எல்லாம் "விசேஷித்த பலிகளின்" நிழலாக இருந்தன. (எபிரெயர் 9:23) நிழலான ஆசாரியர் முதலாவது தனது சொந்த பாவத்திற்காகவும், பிறகு அனைத்து ஜனங்களின் பாவத்திற்காகவும் பலி செலுத்தினான். (லேவியராகமம் 9:7,8, 15:16:11, 14, 15) அதே போல மகா மெய்யான ஆசாரியர் தமக்காக (தமது சரீர அங்கங்களுக்காக) பலிசெலுத்தினார்; அதன் பிறகு அகில உலகத்தின் பாவத்திற்காக செலுத்தினார். நிழலான பலிகளில் செலுத்தப்பட்ட இரத்தம் ஆடு மற்றும் மாடுகளினுடையது. "விசேஷித்த பலிகளின்" இரத்தமானது தலையும் சரீரமும் சேர்ந்த கிறிஸ்துவினுடையது. சுவிசேஷ யுகத்தில் இந்த இரத்தம் சிந்துகிற வேலை தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. சரீரத்தின் பலிக்கு பரிசுத்தத்தை தருவது, சரீரத்தின் தலையாகிய இயேசுவின் இரத்தத்தின் புண்ணியம் ஆகும்.

"அவர்களை முற்றும் முடிய இரட்சிக்க வல்லவராயிருக்கிறார்"

நிழலான ஆசாரியர்கள் செலுத்தும் பலிகள் ஒரு வருடத்திற்கு மட்டுமே பயனளிக்கக் கூடியது என்று காண்பிக்கிறார். ஆகையால் அதை வருடாவருடம் செலுத்த வேண்டியவர் களாயிருந்தார்கள். ஆரோனின் முறையிலான ஆசாரியர்கள் தங்களது ஊழியத்தை தொடர்ந்து செய்ய முடியாதவர் களாயிருந்தனர், காரணம் அவர்களது மரணம், ஆனால் மெய்யான மகா ஆசாரியர் தொடர்ந்து செய்கிறார். அவருக்குப்பின் வருகிற ஆசாரியர்கள் யாரும் இல்லை. ஏனெனில் அவர் "என்றென்றும் ஜீவிக்கிறவர்." அவர் தமது அனைத்து வேலைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டிய வராயிருக்கிறார். அதன்பின்பு சர்வவல்லவரின் வலது பாரிசத்தில் உட்காருகிறார். அதன்பிறகு அவர் பாவத்திற்காக மறுபடியும் மரிக்க வேண்டிய, பலி செலுத்த வேண்டிய அவசியமே இவரது. ஏனெனில் இவர் எல்லாவற்றிற்குமாக ஒரே தடவை பலனளிக்கும் வகையில் செய்து முடித்திருக்கிறார்.

மேலும் இந்த மகா ஆசாரியரால் முடிக்கப்பட்ட வேலை, பூமிக்குரிய ஆசாரியர்களுடைய வேலையைக் காட்டிலும் எவ்வளவு திறமையானது என்று அப்போஸ்தலர் காண்பிக்கிறார். லேவியின் ஆசாரியத்துவம், ஆரோனின் முறைமையின் ஆசாரியர்களால் மக்களுக்கு இரக்கங் காண்பிக்கவோ, அவர்களது பலிகள் அவர்களது பாவங்களை உண்மையாக எடுத்துபோடவோ முடியவில்லை. (எபிரெயர் 2:17,18;4:15;10;4) ஆனால் தொடர்ந்து இருக்கக் கூடிய இந்த மெய்யான மகா ஆசாரியர் பாவத்தை முற்றிலுமாக எடுத்துப் போடுவதோட அல்லாமல், அவரது "விசேஷித்த பலிகள்" செலுத்தப்படுகிற வர்களுக்கு இரக்கங்காண்பிக்கவும் முடிகிறது. "தமது மூலமாய்த் தேவனிடத்தில் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டுதல் செய்யும் படிக்கு, அவர் எப்பொழுதும் உயிரோடிருக்கிறவராகையால் அவர்களை முற்றும் முடிய இரட்சிக்க வல்லவராயுமிருக்கிறார்." அவர்களை அவர் முற்றுமாக, முழுவதுமாக, நித்தியமாக இரட்சிக்க வல்லவராயுமிருக்கிறார்.

இந்த வசனமானது தற்போது சபைக்கு பொருந்துவதை புரிந்து கொள்ளலாம். அதாவது கடந்த கால பாவத்திலிருந்து மாத்திரம் நம்மை இரட்சிக்காமல்–நாம் முதலில் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொண்டபோது, நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, நாம் அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டோம்– நமது மனித சரீரத்தின் அபூரணத்தினால் வரக்கூடிய பலவீனங்கள் மற்றும் கறைகளையும் நமது ஓட்டம் முழுவதும் அவரது புண்ணியத்தின் வஸ்திரத்தினால் மூடுகிறார். வேண்டுமென்றே செய்யவில்லை என்று காண்பிக்கப்படக்கூடியவைகளை தமது பலியின் புண்ணியத்தினால் நீக்குகிறார். வேண்டுமென்றே செய்கிற அளவுக்குத் தக்கதாக அடிகள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகையால் கடந்த கால மற்றும் தற்கால பாவங்களிலிருந்து மாத்திரமல்ல, எதிர்கால பாவங்களிலிருந்தும் முற்றும் முடிய இரட்சிக்கிறார். மேலும் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டை உண்மையாக பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கிற தெய்வீக சிலாக்கியத்திற்கு நம்மை கொண்டு வருகிறார்.

உலக மனுக்குலத்திற்காக வேண்டுதல்

ஆனால் சபைக்கான இந்த வேலை எல்லாருக்குமானது அல்ல என்று அப்போஸ்தலர் கூறுவதாக நாங்கள் நினைக்கிறோம். மகா பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசுவின் வேண்டுதல்கள் எல்லாம் கடந்த காலத்தில் இருந்தால், இந்த வேண்டுதலினால் முதற்பேறானவர்களின் சபைக்கு மட்டுமே பலனடையக் கூடியதாக இருந்தால், உலகத்தின் அனைத்து மீதியானவர்களும் விடப்படுவார்கள். இயேசு தமது ஜனங்களுக்காக ஒவ்வொரு நாளும் மென்மேலும் வேண்டுதல் செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்று நாம் நினைக்கக் கூடாது. ஆனால் இரண்டு விதமான வேண்டுதல்கள் இருக்கின்றன. சுவிசேஷ யுகத்தில் தம்முடையவர்களாகப் போகிறவர்களுக்கு தமது பலியின் புண்ணியத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் (பரலோகத்திலேயே) சமர்ப்பித்த பொழுது முதலாவதைச் செய்தார். அதன் பயன் சுவிசேஷயுகம் முழுவதற்கும் பொருந்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. சபை வகுப்பாராக வருகிற அனைவரும் இந்த யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட இந்த வேண்டுதலின் பயனுக்குக் கீழ் வருகிறார்கள். அவரது புண்ணியம் பிதாவானவருக்கு முன்பாக எப்பொழுதும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. தேவனுடைய சமூகத்தில் பிரவேசித்து பின் ஒப்புரவாகுதலை செய்த பொழுது, நமக்காக செய்த கிரியையினிமித்தம் அவர் நமக்கு பரிந்து பேசுகிறவராக எப்பொழுதும் ஜீவனோடிருக்கிறார். (எபிரெயர் 9:24)

ஆனால் இயேசு இன்னொரு வேண்டுதல் செய்ய வேண்டியவராயிருக்கிறார். இது சங்கீதம் 2:8ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. "என்னைக் கேளும், அப்பொழுது ஜாதிகளை உமக்குச் சுதந்தரமாகவும் பூமியின் எல்லைகளை உமக்கு சொந்தமாகவும் கொடுப்பேன்." விசுவாச குடும்பத்தில் தற்போது அங்கங்களில்லாமல் இருக்கிற ஜாதிகள், மற்றும் புறஜாதியார் அனைவருக்கும் இயேசு வேண்டுதல் செய்ய வேண்டியவராயிருக்கிறார். ரோமர் 11:17–24 பார்க்கவும். தற்கால யுகத்தில் யுகம் முழுவதிலும் சபை வகுப்பாருக்கு பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிற அதே புண்ணியமே, தங்கள் கல்லறைகளில் இருக்கிறவர்களுக்கும் உயிரோடு இருக்கிற முழு உலகத்திற்கும் பயனளிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. அது ஒரு முடிவான, அல்லது முழுமையான வேண்டுதலாக, முற்றும் முடிய ஒரு வேண்டுதலாக இருக்கும். எந்த ஒரு மனிதனையும் அது விடாது.

நமது கர்த்தராகிய இயேசு ஆயிரவருட யுகத்தில் வேண்டுதலை செய்ய மாட்டார். அதன் ஆரம்பத்தில் எல்லா ஜனங்களுக்காகவும் தமது புண்ணியத்தை பிரயோகிக்கும் பொழுது, புது உடன்படிக்கை முத்திரையிடப்படும் பொழுது அவர் இதைச் செய்வார். ஆயிர வருடயுகம் முடியும் வரை பிதாவானவர் மனுக்குலத்தோடு நேரடியாக தொடர்பு கொள்ளமாட்டார் தமது குமாரன் மூலம் மட்டுமே தொடர்புகொள்வார். மேசியாவின் ஆளுகையில் கிறிஸ்துவும் சபையும் அனைத்து மனுக்குலத்திற்கும் திரும்பக் கொடுத்தலின் வேலையைச் செய்வார்கள். நமது ஆண்டவர் அவர்கள் சார்பாக தமது புண்ணியத்தை சமர்ப்பிப்பதால் முழு உலகமும், முற்றும் முடியவும் முழுமைக்கும் தொடர்பு கொள்ளவும், செய்யப்படக் கூடியது எதுவும் செய்யப்படாமல் விடாதிருக்கவும் கிறிஸ்துவின் கைகளில் இருக்கும். அந்த யுகத்தின் முடிவில் திருத்தமுடியாதவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். பூரணத்திற்கு கொண்டுவரப்படுகிறவர்கள் ஒரு முழுமையான சோதனைக்கு பிதாவினிடத்திற்கு திருப்பப்படுவார்கள். அதில் தோல்வியடைபவர்கள், இருதயத்தில் முழுமையான விசுவாசத்தை நிரூபிக்காதாவர்கள் அதேபோல அழிக்கப்படுவார்கள், "ஜனங்களிலிருந்து அறுப்புண்டு போவான்."